

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 16.Gf.40.039/2025/9-I.

A felperes:

Az Ügyész

(felperesi cím)

A felperes képviselője:

Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Főné Dr. Gulyás Andrea Ildikó osztályvezető ügyész

(felperesi jogi képviselő címe)

Az alperes:

alperes1 Korlátolt Felelősségű Társaság

(cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Decsov Judit Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Decsov Judit ügyvéd)

(Ügyvédi Iroda címe)

A per tárgya: tisztességtelen szerződési feltételek érvénytelenségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 19.G.42.845/2023/18-II.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedésként az alperest jogsértő gyakorlata abbahagyása érdekében kötelezze arra, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől az üzleteiben (cím2, cím6, cím8) a fogyasztó általi személyes termékátvétel esetén a teljesítés költségét alperes viselje; tiltsa el az alperest a fogyasztó által az üzleteiben történő személyes termékátvételtől – a termék árán felül – fizetendő összeg megfizetésének alkalmazásától. A jogsértés orvoslására irányuló intézkedésként kötelezze alperest az ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás, vagyis alperes üzleteiben a fogyasztó által a személyes termékátvételtől – 0 kg - 31,5 kg közötti normál méretű csomag esetén 600 forint, 31,51 kg - 99,99 kg közötti nagyméretű csomag esetén 1400 forint, míg 100 kg feletti nagyméretű csomag esetén 2800 forint – megfizetett összeg pénzbeni visszatérítésére az érintett jogosultaknak. Állapítsa meg, hogy a marasztalási kereset kapcsán az ítélet hatálya – mint érintett jogosultakra – azokra a fogyasztókra terjed ki, akiknek a terhére 2023. július 28-tól az ítélet jogerőre emelkedéséig felszámításra került alperes üzleteiben a fogyasztó által a személyes termékátvételtől fizetendő – 0 kg-31,5 kg közötti normál méretű csomag esetén 600 forint, 31,51 kg-99,99 kg közötti nagyméretű csomag esetén 1400 forint, míg 100 kg feletti nagyméretű csomag esetén 2800 forint – összeg, azzal, hogy a fogyasztók egyedi igényérvényesítésük során az érintett jogosulti csoporthoz való tartozásukat az alperessel kötött szerződésük (a személyes termékátvételtől fizetendő összeget tartalmazó megrendelés visszaigazolás), vagy a személyes termékátvételtől fizetendő összeget tartalmazó számla vagy egyéb számviteli bizonylat felmutatásával igazolhatják. Kötelezze továbbá az alperest – saját költségére – a bíróság által megállapított szövegű közlemény közzétételére az ítélet jogerőre emelkedésétől a bíróság által megállapított határidőn belül az alperes honlapjának nyitóoldalon 30 napra, valamint a honlap2 internetes hírportálon egyszeri alkalommal 24 órára; valamint kötelezze alperest az eljárás során felmerülő költségek és illeték viselésére.

[2] Érvényesíteni kívánt jogként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:102. § (1) bekezdésére, a Ptk. 6:103. § (3) bekezdésére, a Ptk. 6:113. § (1) bekezdésére, a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 38/C. § (1) bekezdés b) pontjára, és a 38/D. § (1) bekezdésére hivatkozott.

[3] Előadta, hogy az alperes a honlap1/ internetes oldalon alperes1 elnevezéssel webáruházat üzemeltet, amelyen keresztül a fogyasztók termékeket vásárolhatnak, és mellette fizikai üzleteket is fenntart (cím2, cím6, cím8). Az alperes az üzleteiben és a webáruházában megrendelhető termékek esetén is a megrendelt termék fogyasztó általi személyes helyszíni átvételét is biztosítja az üzleteiben. Az alperes üzletei közül a cím2 szám alatti üzlethelyiség

egyben az alperes székhelye, míg a cím8 szám alatti üzlete egyben az alperes fióktelepe. A cím6 szám alatti üzlethelyiség a cégjegyzékben nem szerepel.

[4] Az alperesi honlapon közzétett általános szerződési feltételek X. pontja úgy rendelkezik, hogy a szállítás kapcsán felkínált lehetőségekkel, az aktuális feltételekkel és árakkal kapcsolatos információk a www.alperes1 webáruházban mindig naprakészen elérhetők. Az alperesi honlapon közzétett ezen információk szerint, ha a fogyasztó a terméket az alperes üzleteinek valamelyikében kívánja személyesen átvenni, és a megrendelt termék az adott átvételi ponton nincs raktáron, – az adott csomag méretétől és súlyától függően – 600 forint, 1400 forint vagy 2800 forint összeget kell fizetnie. Ha a termék az adott átvételi ponton raktáron van, akkor a termék ingyenesen átvehető.

[5] Kifejtette, hogy a fogyasztó és az alperes között létrejövő fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételek azon kikötései, amelyek szerint a fogyasztónak személyes megjelenése esetén a megrendelt árú fogyasztó általi átvételéért a honlapon közzétett információk szerinti összegeket kell megfizetnie a Ptk. 6:102.§ (1) bekezdése alapján tisztességtelennek minősülnek. A tisztességtelenség megítélésénél abból kell kiindulni, hogy a Ptk. 6:37.§ (1) bekezdéséből, a Ptk. 6:39.§-ából és a Ptk. 6:133.§-ából következően azok a költségek, amelyek a teljesítés megtörténtét szolgálják a teljesítés részét képezik, és ezért – ellenkező megállapodás hiányában – a kötelezettet terhelik, vagyis az ellenszolgáltatás magában foglalja a szerződés teljesítésével rendszerint együtt járó költségeket. Az ÁSZF-ben alkalmazott megoldással azonban a fogyasztó viseli a szerződés teljesítésével együtt járó költséget abban az esetben is, ha a terméket a vállalkozás székhelyén vagy fióktelepén személyesen veszi át, mellyel szemben az alperes semmilyen szolgáltatást nem nyújt. Az az alperes érdekkörébe tartozik, hogy egy külső raktárból kell a vállalkozás fióktelepére vagy székhelyére szállítani a terméket, ez nem tekinthető a székhelyen, fióktelepen, üzletben történő teljesítésen túlmutató szolgáltatásnak. Ugyanígy az sem, hogy a székhelyén bemutatótermet működtet, illetve fióktelepét árukiadó pontként kezeli. Nem tulajdonítható jelentőség annak sem, hogy az alperes távollévők között köt fogyasztókkal szerződéseket, mert ennek során is biztosítja a személyes termékátvételt, amely folytán teljesítése eltér a távollévők között kötött szerződések tipikus formájától.

[6] A támadott kikötések következtében a fogyasztó jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenség áll be a polgári anyagi jognak a felek ezirányú megállapodása hiányában irányadó szabályaival szemben. Az alperes tisztességes és méltányos eljárása esetén észszerűen nem várhatná el a fogyasztótól, hogy az utóbbi az egyedi tárgyalást követően elfogadja az érintett feltételt, mert a költségek áthárításának semmilyen méltányolható és elfogadható indoka nincs az alperes oldalán.

[7] Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Nem vitatta, hogy internetes kereskedelmi tevékenységet folytat, amelynek keretében a termékeket különböző raktárakból szállítja ki a fogyasztók részére akként, hogy a megrendelt termék mindig a fogyasztó által megadott átvételi ponthoz legközelebb eső raktárból kerül kiszolgáltatásra. A megrendelt termékek átvételére a fogyasztóknak több lehetőség is a rendelkezésére áll. Hangsúlyozta,

hogy a felek a Ptk. 6:37. § (1) bekezdésében és a Ptk. 6:39. §-ában foglaltaktól egyező akarattal eltérhetnek. Jelen esetben mind a teljesítés helye, mind a szállítási díj egyedileg meg tárgyalta szerződéses feltétel valamennyi fogyasztóval megkötött szerződésben, ezért a támadott kikötés tisztességtelensége nem állapítható meg.

[8] Hangsúlyozta, hogy a Ptk. szerződés teljesítésére vonatkozó diszpozitív szabályai kizárólag a bolti kereskedelem keretein belül alkalmazhatók. Azonban az alperes webáruházként üzemel, ezért az egyes adásvételi ügyletek a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.) 2. § 4. pontja, valamint a fogyasztó és a vállalkozás közötti szerződések részletes szabályairól szóló 45/2014. (II. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 4. § 10. pontja értelmében távollévők között létrejött ügyletnek minősülnek. A Korm. rendelet nem tesz különbséget akörben, hogy a fogyasztó hová kéri leszállítani az általa megrendelt terméket, és lehetővé teszi a szerződés teljesítése során a szállítási díj felszámítását a fogyasztókkal szemben a 9. § (1) bekezdés c) pontja alapján. A webáruházi működésből fakadóan a teljesítéssel kapcsolatos költségekről való szigorú tájékoztatási kötelezettségének eleget tesz a jogszabálynak megfelelően. Álláspontja szerint a speciális jellegű Korm. rendeletben foglalt előírásoknak való megfelelés esetén a támadott kikötés nem tisztességtelen.

[9] A bemutatóteremben történő ingyenes átvétel és az oda történő kiszállítás esetére felszámított szállítási díj közötti különbségtétel kapcsán hangsúlyozta, hogy a webáruházi működés üzleti modelljét pontosan arra az árelőnyre alapozza, hogy az internetes kereskedelmi vállalkozások esetén sem az ún. bemutatóteremben, sem az üzletnek nevezett átvételi ponton nem tart raktárkészletet, kizárólag egy olyan szűk árukészletet, amelyet a fogyasztó ingyenesen el is vihet. A webáruházi működés keretén belül a fogyasztónak lehetősége van a termék kiválasztása során a kiszállítási díj felszámítása nélkül átvehető bemutatóteremben rendelkezésre álló termékeket megvásárolni.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte az államot, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 146.050 forint perköltséget. Rögzítette, hogy a felperes illetékmentessége folytán meg nem fizetett 36.000 forint eljárási illetéket az állam viseli.

[11] Határozatának tényállásában megállapította, hogy az alperes internetes kereskedelmi tevékenységet üzletszerűen végző gazdasági társaság, amely a honlap1 internetes oldalon alperes1 elnevezéssel webáruházat üzemeltet, amelyen keresztül a fogyasztók műszaki, háztartási, kozmetikai termékeket és más egyéb árukat vásárolhatnak. Ennek során az alperes az anyavállalatával és annak más leányvállalataival összehangoltan a megrendelt termékeket különböző raktárakból szállítja ki a fogyasztók részére a megrendelésben megjelölt átvételi ponthoz legközelebb eső raktárból.

[12] Az alperes cégjegyzékbe bejegyzett adatai szerint a székhelye a cím2, mely az alperes honlapján központi bemutatóteremként van feltüntetve, míg a cím6, valamint 2024. szeptember 30-tól a cím7 szám alatt működő bemutatóterem az alperes telephelye, a cím8 szám alatti, üzletként megjelölt átvételi pont pedig a cégjegyzék szerint az alperes fióktelepe.

[13] Az alperes mint vállalkozás a fogyasztókkal történő szerződéskötés céljából előszövegezett szerződési feltételeket használ az adott termék megvásárlására irányuló szerződéskötés során, amely szerződési feltételek mint általános szerződési feltételek az alperes honlap1honlap1 weboldalán található. Az ÁSZF X. pontja rögzíti, hogy a szállítás kapcsán felkínált lehetőségekkel, az aktuális feltételekkel és árakkal kapcsolatos információk a www.alperes1 webáruházban mindig napra készen elérhetők. A honlap1/szallitasi-informacio.htm aloldalon lévő információk értelmében a megrendelt árú fogyasztó általi átvételéért az alábbi összegeket kell megfizetnie a fogyasztóknak: „az üzletünkbe történő szállítás ára a kosárban lévő termékek súlya szerint van meghatározva: 0 kg-31,5 kg között 600,- Ft áfával, 31,51 kg-99,99 kg között 1.400,- Ft áfával, 100 kg felett 2.800,- Ft áfával. (...) Üzleteink 600,- Ft-tól Készleten lévő termékek esetén az átvétel ingyenes, normál méretű csomag kiszállítása esetén a szállítási díj 600,- Ft, nagyméretű csomag esetén pedig 1.400,- vagy 2.800,- Ft.”

[14] A megvásárolni kívánt terméket a fogyasztónak online módon kell megrendelnie, amelyet akár a személyes eszközén, akár az alperesi vállalkozás által az ún. „üzletekben” (bemutatótermekben) rendelkezésre bocsátott elektronikus eszközön asszisztált módon (az alperes segítségével) tehet meg. A fogyasztó a megrendelés folyamatában a virtuális üzlethelyiségként funkcionáló weboldalon először kiválasztja a megvásárolni kívánt terméket, majd azt a kosárba rakja. A rendelés második fázisában kiválasztja a szállítási módot és a helyszínt, amely történhet csomagpont1ba, egyéb átvételi pontra, vagy a fogyasztó által meghatározott átvételi címre (lakcíme) díj ellenében, vagy az alperes központi bemutatótermébe, raktári árukiadó pontjára vagy egyéb ún. üzletébe. A szállítási díj felszámítása és mértéke a megrendelés folyamatában minden esetben külön jól látható módon feltüntetésre kerül. A szállítási mód kiválasztását követően a fogyasztó megjelöli a fizetési módot, majd a honlapon a teljes fizetendő összeg és a szállítási hely fixálását követően véglegesíti a megrendelését a „megrendelés befejezése” gombra kattintva.

[15] Az alperes a fentiek szerint a távollévők között kötött szerződések esetében is biztosítja az ún. bemutatóteremben és üzletekben a megrendelt termékek személyes átvételét.

[16] A per tárgyát képező, a cégjegyzékben székhelyként, telephelyként illetőleg fióktelepként szereplő, ugyanakkor az alperes által ún. bemutatóteremként vagy üzletként megjelölt átvételi pontokon a fogyasztó által a webáruházban online megrendelt termék átvétele ingyenes, azaz a termék vételárán felül egyéb díj megfizetése nélküli személyes átvétel esetében akkor van lehetőség, ha a megrendelt termék az adott átvételi ponton a megrendelés időpontjában raktáron van, azaz fizikálisan rendelkezésre áll. Amennyiben az online megrendelt termék az adott átvételi ponton nem áll rendelkezésre, ezért a bemutatóterembe, üzletbe a személyes átvétellel megrendelt termék a megrendelésre

tekintettel kerül kiszállításra, az alperes a megrendelt termék súlyától függően szállítási díjat számol fel, amely a megrendelés időpontjában a megrendelés menetében a fogyasztó számára egyértelműen feltüntetésre kerül.

[17] Az elsőfokú bíróság határozatának jogi indokolásában megállapította, hogy az alperes mint vállalkozás webáruházként online kereskedelmi tevékenységet folytat, amelynek a szolgáltatását önálló, foglalkozáson vagy üzleti tevékenységi körön kívül eljáró természetes személyek veszik igénybe, ezért a közöttük létrejött szerződések a Ptk. 8:1. § (1) bekezdés 3. és 4. pontjának megfelelő fogyasztó és vállalkozás között létrejövő szerződésnek minősülnek.

[18] Kifejtette, hogy az alperes ugyan nem vitatta azt egyértelműen, hogy a felperes által kifogásolt szerződési feltétel a Ptk. 6:77. § (1) bekezdésében rögzített általános szerződési feltételnek minősül, azonban utalást tett arra, hogy a szerződés lényeges tartalmi eleme a szállítási hely kiválasztása, amely minden egyes megrendelés esetén egyedileg történik, így ezen szerződési feltétel és az ehhez kapcsolódó, a felperes által támadott szállítási díj is egyedileg megtárgyalt szerződési feltételnek minősül, ezért ezek tisztességtelensége nem vizsgálható. Ennek kapcsán rámutatott arra, hogy az alperes arra helyesen hivatkozott, hogy a szállítási hely nem minősül általános szerződési feltételnek, azonban a szállításhoz az esetek többségében szükségszerűen kapcsolódó szállítási díj már nem tekinthető ilyen módon egyedi, minden egyes esetben a megrendelő és a vállalkozás között egyedileg meghatározott szerződési feltételnek, hiszen nem vitásan azt az alperes az általános szerződési feltételekben a fogyasztók közreműködése nélkül előre határozza meg, amelynek alakításában a fogyasztó a szerződéskötés során nem vitásan nem vett részt. Mindebből következően megalapozatlan azon érvelés, hogy a szállítási díj tisztességtelensége – mivel ez nem minősül általános szerződési feltételnek – ne lenne vizsgálható.

[19] A lefolytatott bizonyítás adatai alapján megállapította, hogy az alperes kizárólag távollévők között megkötött szerződés útján online kereskedelmet folytat: minden megrendelés kizárólag online történhet, akár a fogyasztó mobil eszközén, akár az ún. asszisztált megrendelés keretében a bemutatóteremben az alperes dolgozóinak segítségével történő megrendelés esetén. Az online megrendeléshez kapcsolódóan pedig az online kereskedelemre vonatkozó szabályok szerint a megrendelő online kapja meg a megrendelés visszaigazolását, az ezzel kapcsolatos számlát, és megilletik az online vásárláshoz kapcsolódó egyéb áruvisszaküldési és szavatossági jogosultságok. Ebből fakadóan pedig minden online megrendeléshez szükségképpen kapcsolódik a szállítási díj, amiről az alperes a Korm. rendelet szerint figyelemfelhívásra alkalmas módon, részletes tájékoztatást ad. A fogyasztónak minden esetben szükségszerűen meg kell jelölnie az online térben a szállítási címet, ami többféle lehet: akár bemutatótermi szállítási címet is megjelölhet, de ettől eltérő kiszállítási pontot is megadhat. Mindebből kiindulva a bemutatóteremben történő átvétellel kért vásárlás nem minősül hagyományos bolti vásárlásnak, ugyanis ott az alperes a hagyományos értelemben nem tart fenn raktárkészletet. Az online kereskedéssel, mint szolgáltatás igénybevételével szükségszerűen együtt jár a kiszállítás is.

[20] Kiemelte, hogy az alperes kizárólag webáruházként működik, amelynek része a teljesítéssel együtt járó költség, a szállítási díj, amely a webáruházi konstrukcióból fakadóan főszabályként a megrendelőt terheli. Hangsúlyozta, hogy a bemutatóterem nem hagyományos értelemben vett áru értékesítésére szolgáló üzlettér; az ott lévő áru ingyenesen elvihető, amelynek körét a fogyasztó előre tudja ellenőrizni az online rendszerben, szűrni és keresni tud az olyan termékekre, amelyek kiszállítási díj nélkül a bemutatóteremben azonnal elérhetők. A bemutatóteremben az alperes raktárkészletet nem tart hagyományos értékesítés céljából, ennek megfelelően online rendelés esetén a bemutatótermekben történő személyes átvétel az átvételi lehetőségek egyik fajtája. Hangsúlyozta, hogy a bemutatóterem áruátvételi pontként működik – függetlenül attól, hogy az cégjogilag székhelyként vagy fióktelepként van bejegyezve –, ahová a fogyasztó maga kérte a kiszállítást azzal, hogy ezért a megrendeléskor feltüntetett díj felszámítását is elfogadta.

[21] Megalapozatlannak tartotta a felperesnek a BH1981. 327. számú eseti döntésre való hivatkozását, mert online kereskedés esetén hagyományos értelemben vett üzletről nem lehet beszélni csak átvételi pontról, ennélfogva nem értelmezhető a felperes által hivatkozott raktár és üzlet közötti szállítási költségre történő hivatkozás. A perbeli kiszállítási díj tehát nem minősül a felperes által hivatkozott ún. felfuvarozási költségnek, mert az alperes itt nem fuvardíjat számol el a raktár és az üzlet közötti szállításért, hanem az online kereskedés esetében a megrendelt terméket a szállítási díjért a fogyasztó által megjelölt átvételi pontra szállítja, amely jelen esetben az alperes székhelye, telephelye vagy fióktelepe is lehet. A webáruházi online kereskedés során a szállítás – a felperes által sem kifogásoltan – nem a vállalkozás, hanem a megrendelő költségére történik.

[22] Osztotta a felperes azon álláspontját, hogy az alperes által hivatkozott Korm. rendelet nem írja felül a Ptk. 6:39. §-át, 6:37. §-át és 6:133. §-át. Az alperesi hivatkozással szemben rámutatott arra, hogy a szállítási díj nem minősül jogszabály szerint meghatározott szerződési feltételnek, ezért annak tisztességtelensége vizsgálható arra is figyelemmel, hogy attól nem válik tisztességesse a kiszállítási díj felszámítása, hogy arról megfelelő tájékoztatást nyújt az alperes.

[23] A tisztességtelenség vizsgálata során a felperes álláspontjával szemben annak tulajdonított jelentőséget, hogy az alperes webáruházi szolgáltatást végez, amelynek körében a kiszállítási díj felszámítása nem bontja meg a fogyasztók hátrányára a jogok és kötelezettségek egyensúlyát, ugyanis a kiszállítási díjjal szemben nyújtott ellentételezés a webáruházi konstrukcióból származó alacsonyabb értékesítési ár. Megalapozatlannak tartotta a felperesnek az online vásárlás és a hagyományos vásárlás azonosságára való hivatkozását, hiszen a különbség pontosan az, hogy a hagyományos üzlettel szemben az online vásárlás virtuális térben történik költségek megtakarításával, ezért a terméknek alacsonyabb az ára, viszont szükségszerűen kapcsolódik hozzá szállítási díj. Hangsúlyozta, hogy a Ptk. általános szabályaihoz képest az online kereskedelemre vonatkozó szabályok speciális szabályok, ebben a konstrukcióban nem értelmezhető az, hogy a teljesítéssel, a kiszállítással együtt járó költség a Ptk. szabályai szerint a webáruházat terheli. Megjegyezte azt is, hogy a felperesi hivatkozás értelmében bármely szállítási pontra történő kiszállítási díj ugyanúgy tisztességtelennek minősülne, hiszen ez is a felperesi logika értelmében a termék megvételéhez szükségképpen kapcsolódó költséget jelentene.

[24] A tisztességtelenség vizsgálata során figyelemmel volt az ún. tisztességtelenségi próbára is. Ennek körében rögzítette, hogy a jóhiszeműség követelményének megvalósulása során vizsgálni kell, hogy a vállalkozás a fogyasztóval szembeni tisztességes és méltányos eljárása esetén ésszerűen elvárhatta-e, hogy az utóbbi az egyedi megtárgyalást követően elfogadja az érintett feltételt. Ekörben hangsúlyozta, hogy az világosan érthető és az alperes egyértelműen feltüntette, hogy az online vásárlás során a szállítási hely kiválasztása mellett, mely esetben és milyen összegszerű szállítási díjat számít fel. A fogyasztónak lehetősége van arra, hogy az ügynevezett bemutatóteremben meglévő árukat szállítási díj felszámítása nélkül a helyszínen átvegye. Ugyanakkor arra is lehetősége van, hogy amennyiben nem kívánja a székhelyre, vagy a telephelyre történő személyes áruátvétel ellenében felszámított díjat megfizetni, úgy ugyanezen termékeket bármely más kereskedőtől annak üzletében megvásárolhatja. A fogyasztó tehát annak mérlegelésével köti meg az alperessel a szerződést, hogy a bemutatóterembe történő szállítás során az áru méretétől függően szállítási díjat köteles fizetni. Az alperes tehát nem kényszeríti rá a fogyasztót a szállítási díj ellenében történő termék megvételére, azaz tisztességes eljárása esetén is vélelmezhető, hogy a fogyasztó a díj felszámítását elfogadja. A fogyasztók ugyanis saját döntésük szerint élnek az alperes által nyújtott vásárlási lehetőséggel a külön szállítási díj felszámítása mellett. A fentiekre figyelemmel a felperes által támadott kikötés tisztességtelenségét nem állapította meg, ezért a keresetet elutasította.

[25] A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetnek való helyt adást, amelynek körében kérte, hogy az ítéltábla a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedésként az alperest a jogsértő gyakorlata abbahagyása érdekében kötelezze arra, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől az üzleteiben (cím2, cím6, cím8) a fogyasztó általi személyes termékátvétel esetén a teljesítés költségét viselje, továbbá tiltsa el az alperest a fogyasztó által az üzleteiben történő személyes termékátvételért – a termék árán felül – fizetendő összeg megfizetésének alkalmazásától. A jogsértés orvoslására irányuló intézkedésként kötelezze az alperest az ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás, vagyis az alperes üzleteiben a fogyasztó által a személyes termékátvételért – 0 kg - 31,5 kg közötti normál méretű csomag esetén 600 Ft, 31,51 kg - 99,99 kg közötti nagyméretű csomag esetén 1400 Ft, míg 100 kg feletti nagyméretű csomag esetén 2800 Ft – megfizetett összeg pénzbeni visszatérítésére az érintett jogosultaknak. Állapítsa meg, hogy a 2. pontban előterjesztett kereseti kérelem kapcsán az ítélet hatálya – mint érintett jogosultakra – azokra a fogyasztókra terjed ki, akiknek a terhére 2023. július 28-tól az ítélet jogerőre emelkedéséig felszámításra került az alperes üzleteiben a fogyasztó által a személyes termékátvételért fizetendő – 0 kg - 31,5 kg közötti normál méretű csomag esetén 600 Ft, 31,51 kg - 99,99 kg közötti nagyméretű csomag esetén 1400 Ft, míg 100 kg feletti nagyméretű csomag esetén 2800 Ft – összeg, azzal, hogy a fogyasztók egyedi igényérvényesítésük során az érintett jogosulti csoporthoz való tartozásukat az alperessel kötött szerződésük (a személyes termékátvitelért fizetendő összeget tartalmazó megrendelés visszaigazolás), vagy a személyes termékátvitelért fizetendő összeget tartalmazó számla vagy egyéb számviteli bizonylat felmutatásával igazolhatják.

[26] Az érdemi döntés megfelelő nyilvánossága érdekében kérte az alperest arra kötelezni, hogy saját költségére, a bíróság által megállapított szövegű közlemény közzétételéről gondoskodjon. A közlemény közzétételének módjáról akként döntsön, hogy a bíróság által megállapított szövegű közleményt az alperes az ítélet jogerőre emelkedésétől a bíróság által

megállapított határidőn belül tegye közzé honlapjának nyitóoldalán 30 napra, valamint egy, a bíróság által megjelölt országosan ismert internetes hírportálon egyszeri alkalommal 24 órára. Kérte továbbá az alperest az eljárás során felmerülő költségek és illeték viselésére is kötelezni.

[27] Vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást akörben, hogy az alperesi üzletként működő székhelyre, telephelye és fióktelepre folyamatosan az átvételi pont kifejezést használja az ítélet [2], [3] és [7] bekezdésében, továbbá az üzlet kifejezést idéző jelbe tette az [5] bekezdésben. Megítélése szerint a bizonyítási eljárás eredményeként nem volt az megállapítható, hogy az alperes a székhelyén, telephelyén és fióktelepén átvételi pontot üzemeltet, hanem ezek hagyományos, személyes vásárlásra lehetőséget adó üzletként, illetve raktárként működnek, ahol lehetőség van a termék személyes átvételére. Sem az ÁSZF, sem az alperes honlapja nem tartalmazza, hogy az üzletek csak átvételi pontok lennének.

[28] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az anyagi jogszabályokat tévesen értelmezte, így az ítélet az anyagi jogi szabályokat sérti. Hangsúlyozta, hogy az alperes üzleteiben a személyes termék-átvétel költsége az alperest terheli, figyelemmel a Ptk. 6:37. § (1) és (2) bekezdésében, valamint a 6:39. §-ában és a 6:133. §-ában foglaltakra. A hivatkozott rendelkezések értelmében azok a költségek, amelyek a teljesítés megtörténtét szolgálják, lényegüket tekintve a teljesítés részét képezik, ezért ellenkező megállapodás hiányában a kötelezettet terhelik, vagyis az ellenszolgáltatás magában foglalja a szerződés teljesítésével rendszerint együtt járó költségeket. Hangsúlyozta, hogy a támadott kikötések alapján a Ptk. fenti rendelkezéseivel szemben a fogyasztó viseli a szerződés teljesítésével együtt járó költségeket abban az esetben is, ha a terméket a vállalkozás székhelyén vagy fióktelepén személyesen veszi át. Ezzel szemben az alperes nem nyújt olyan szolgáltatást, amely a Ptk. szabályaitól való eltérést indokolná. A termék átadása nyilvánvalóan nem tekinthető a székhelyen, fióktelepen, üzletben történő teljesítésen túlmutató szolgáltatásnak, azaz az alperes csupán teljesíti az adásvételi szerződés alapján a Ptk. 6:215. § (1) bekezdéséből eredő kötelezettségét, a termék átadását. Amikor a fogyasztó maga megy el a termékért, akkor saját költségén és idejéből teszi ezt, tehát vannak ráfordításai, és ezeken a ráfordításokon felül fizettet vele az alperes szállítási díjat, amely a Ptk. rendelkezéseitől a fogyasztó hátrányára történő jelentős eltérés okán tisztességtelen. Ezt az érvelést alátámasztja a Ptk. 6:39. §-ához és 6:133. §-ához fűzött nagykommentár is.

[29] Tévesnek tartotta a bíróság azon álláspontját, hogy az alperes székhelye, telephelye, fióktelepe nem hagyományos boltként működik, hanem kiszállítási pontként, mivel az ellentétes a Ptk. szabályaival. Hangsúlyozta, hogy a vállalkozás a saját székhelyén, telephelyén, fióktelepén működik, ott a kiszolgáláshoz szükséges teljes infrastruktúrát tart fenn, amelyhez kapcsolódó tevékenységek a vállalkozás üzleti működési körén belül történnek. Minderre figyelemmel az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt, hogy az alperes olyan webáruház, amelynek olyan üzletei vannak, amelyek a vevők kiszolgálásához szükséges infrastruktúrával rendelkeznek. Ennélfogva alperes az, aki biztosítja a fogyasztóknak a személyes termékátvételt, ennek következtében teljesítése eltér a távollevők között kötött szerződések tipikus formájától.

[30] Megítélése szerint a tisztességtelenség mérlegelése körében is téves a bíróság álláspontja. Megalapozatlannak tartotta a bíróság azon érvelését, hogy a webáruházi konstrukcióból származó alacsonyabb értékesítési ár az az árelőny, amely a kiszállítási díjjal szemben nyújtott ellentételezés és ez a jogok és kötelezettségek egyensúlyát fenntartja a fogyasztó és a vállalkozás között. Ezzel szemben hangsúlyozta, hogy a bírói gyakorlat a tisztességtelenséget a Ptk. diszpozitív szabályaitól való eltérés alapján ítéli meg, amelynek körében a C-415/11. számú „Azisz” ügyre hivatkozott, továbbá a 2/2011. számú PK véleményben foglaltakra. Ezek alapján hangsúlyozta, hogy a diszpozitív szabálytól a fogyasztó hátrányára való eltérés esetén egyensúlytalanságot kell vélelmezni, amely akkor lehet indokolt és elfogadott, ha az ÁSZF a felek közötti egyensúlyt más rendelkezésével helyreállítja. Ez nyilvánvalóan nem a termék ára, hanem a felek jogainak és kötelezettségeinek egyensúlya. Jelen ügyben azonban a felborult szerződési egyensúlyt helyreállító ÁSZF rendelkezés nincs és ilyenre az elsőfokú bíróság sem utalt. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság azon álláspontját, miszerint a kiszállítási díj ellentételezése a fogyasztó oldalán az alacsonyabb ár, egyben iratellenesnek is tekintette, mivel a bíróság az alperesi árképzésre semmilyen bizonyítást nem folytatott le, így nincs olyan adat, ami alátámasztaná, hogy alperes alacsonyabb áron adná azon termékeket, amelyeket online rendel meg a fogyasztó és drágábban azokat, amelyeket az üzleteiben lehet megvenni.

[31] Sérelmezte az elsőfokú bíróságnak azon álláspontját is, hogy az online kereskedelemre vonatkozó szabályok a Ptk. általános szabályaihoz képest speciális szabályok, mivel az elsőfokú bíróság e körben semmilyen jogszabályra nem hivatkozott.

[32] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság összemosta az össze nem tartozó jogviszonyokat is és egyben kezelte az online és a helyszíni vásárlót, azonban ez két teljesen egymástól független fogyasztói jogviszony.

[33] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a tisztességtelenségi próbát is félreértelmezte. Rámutatott arra, hogy a tisztességtelenségi próba az Európai Unió Bírósága tisztességtelenséggel kapcsolatos joggyakorlatának gyűjtőfogalma, amely a Bizottság által 93/13/EGK. Tanácsi irányelv értelmezéséhez készített iránymutatás által használt fogalom. A tisztességtelenséget továbbra is a Ptk. szabályai alapján kell megítélni, figyelemmel a Kúria Pfv.20.152/2020/7. számú precedensképes határozatának 39. pontjára is. Megítélése szerint a tisztességtelenségi próba körében az elsőfokú bíróság a jóhiszeműség követelményét félreértelmezte, ugyanis az azt jelenti, hogy a tisztességtelenség körében azt kell értékelni, hogy a vállalkozás a fogyasztóval szembeni tisztességes és méltányos eljárása esetén ésszerűen elvárhatta-e, hogy az utóbbi az egyedi tárgyalást követően elfogadja az érintett feltételt. Ennélfogva a tisztességtelenséget csak a felek közötti jogok és kötelezettségek tartalmi vizsgálata alapján lehet eldönteni, nem az alapján, hogy a fogyasztó köteles vagy nem köteles az alperestől vásárolni. Álláspontja szerint a Ptk. 6:102. §-ának (1) bekezdése alapján tisztességtelennek minősülnek az ÁSZF azon kikötései, amelyek arra kötelezik a fogyasztót, hogy a megrendelt áruk személyes átvételéért az adott összegeket fizessék meg. Ez alapján, figyelemmel a Ptk. 6:103. § (3) bekezdésére a fogyasztó és a vállalkozás közötti

szerződések részleges érvénytelenségének jogkövetkezményeként a fogyasztók jogosultak az ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás ellenértékének a pénzbeli megtérítésére.

[34] Az alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet indokolásának megváltoztatását kérte, mégpedig akként, hogy az ítélet indokolása tartalmazza azt, hogy a tisztességtelenség vizsgálata körében a Ptk. lényeges diszpozitív szabályaitól való eltérés esetén a felek közötti egyensúlyt nem csupán az alperes által a fogyasztók részére biztosított árelőny, hanem az alperes által a fogyasztók részére a távollevők közötti jogügyletre vonatkozó többletjogosultságok alkalmazása állítja helyre.

[35] Fellebbezési ellenkérelmében kérte az ítélet rendelkező részének, illetőleg az indokolásnak a csatlakozó fellebbezéssel nem érintett részének helybenhagyását.

[36] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes keresete megalapozatlan, azonban az ítéletének indokolása a tisztességtelenség vizsgálata körében nem vette figyelembe az alperes korábbi peres előadásait. Kiemelte, hogy a bíróság az eljárás során bizonyítást folytatott le a bemutató terem funkció, illetve az egyes üzletek vagy átvételi pontok működésére vonatkozóan. Ez alapján megállapítható volt, hogy a felperes által üzletként hivatkozott bemutatóterem minimális árukészletet tartanak, ott a polcokon az adott termékekből csupán egy darab található. Az adott bemutató terméket a fogyasztó internetes weboldalon vagy asszisztált internetes megrendeléssel tudja csak megvásárolni. Ez önmagában bizonyítja azt a tényt, hogy az alperes webáruházként működik és bemutatótermei, illetve átvételi pontjai semmilyen szempontból nem minősülnek hagyományos bolti kereskedelmi üzletnek, mivel annak egyik legfontosabb ismérve a széles körű raktárkészlet hiányzik. Iratellenesnek tartotta ezzel összefüggésben a felperes azon érvelését, hogy a vevők kiszolgálásához szükséges infrastruktúrával rendelkezik az alperes, mivel a bemutatótermeiben található termékek a teljes webáruházi kínálat töredéke. A fentiekre figyelemmel és a lefolytatott bizonyításra figyelemmel téves az a felperesi álláspont is, hogy az elsőfokú ítélet a Ptk. szabályaival ellentétes akörben, hogy az alperes a telephelyén, székhelyén, fióktelepén működtetett bemutatóterem nem hagyományos boltok. Összességében rögzítette, hogy nem helytálló a felperes azon hivatkozása, hogy ekörben az elsőfokú bíróság a tényállást nem megfelelően állapította meg.

[37] A Ptk. 6:37., 39 és 133. §-ának az értelmezése körében kiemelte, hogy a felperes keresetében elismerte, hogy a távollevők között létrejött jogügyletek esetében amennyiben a fogyasztó az általa megrendelt termék kiszállítását saját lakcímére vagy csomagautomatába kéri a szállítási díj felszámítása indokolt. Azonban a felperes nem jelölt meg olyan jogszabályi rendelkezést, amely a távollevők közötti jogügyletek során különbséget tesz a kiszállítás helye alapján a teljesítés helyére vonatkozóan. Megjegyezte, hogy amennyiben a Ptk. szó szerinti értelmezését veszi alapul, úgy az csak a telephely és a székhely vonatkozásában rendelkezik, azonban a fióktelepet nem nevesíti, így a fióktelepek esetében a felperes okfejtése nem foghat helyt.

[38] Tévesnek tartotta a felperes azon fellebbezési érvelését, hogy a vállalkozás székhelyén történő teljesítés esetén is a fogyasztó viseli a szerződés teljesítésével járó költségeket annak ellenére, hogy az alperes nem nyújt olyan szolgáltatást, ami a Ptk. szabályaitól való eltérést indokolná. Ugyanis nem veszi figyelembe azt a tény, hogy az adott termék bolti árukészlet hiányában csupán a fogyasztó utasítására kerül a bemutatóterembe, azaz amennyiben azt a fogyasztó előzetesen nem rendelné meg, úgy az adott termék továbbra is várná a sorsát egy központi, adott esetben külföldön lévő raktárban. Hangsúlyozta azt a tény is, hogy az alperesi értékesítés során minden esetben online értékesítés történik távollevők közötti jogüggyellett, amely körülményt a felperes figyelmen kívül hagy.

[39] Rámutatott arra, hogy bolti értékesítés esetében egy fizikális üzletbe leszállított tárgyról rendelkezik a fogyasztó, míg online értékesítés esetén egy fogyasztó számára ismeretlen helyen lévő termék meghatározott helyre történő leszállításáról rendelkezik, amely termék kifejezetten a fogyasztó kérésére kerül az adott földrajzi lokációra leszállításra, azaz a fogyasztó a megrendelésével minden esetben utasítást ad a termék leszállítására és ezzel az alperesnek költséget generál. Ebből következőleg az átvételi ponton történő értékesítés és az online értékesítés esetén két, egymástól független fogyasztói jogviszony jön létre a felperesi fellebbezési érvelésben kifejtettekkel szemben.

[40] A tisztességtelenség körében az alperes ügyvezetőjének előadására hivatkozott, amely szerint a távollevők közötti jogüggyellett során a fogyasztókat abban az esetben is megilletik a többletjogosultságok, amennyiben a terméket a bemutatóteremben veszik át. A jóhiszeműség követelménye körében kiemelte, hogy a jogvita keretein belül az egyedi megtárgyalás nem volt vizsgálható, mint ahogy azt a felperes több ponton is kifejtette, innentől kezdve a felperes ezen hivatkozása nem indokolt.

[41] A felperes a csatlakozó fellebbezéssel szembeni fellebbezési ellenkérelmében kérte a fellebbezés indokaira figyelemmel az elsőfokú ítélet megváltoztatását és ekként az ítélet indokolásának a csatlakozó fellebbezés szerinti megváltoztatásának mellőzését.

[42] Fenntartotta az ítélet megalapozatlanságára vonatkozó érveit a tisztességtelenség körében. Álláspontja szerint az ítélet indokolásának megváltoztatása nem indokolt, azt a csatlakozó fellebbezés hivatkozásai sem támasztják alá. Ahogyan azt a fellebbezésben is kifejtette a diszpozitív szabálytól a fogyasztó hátrányára való eltérés esetén egyensúlytalanságot kell vélelmezni, amely akkor lehet indokolt és elfogadott, ha az ÁSZF a felek közötti egyensúlyt más rendelkezésével helyreállítja. Jelen ügyben a felborult szerződési egyensúlyt helyreállító ÁSZF rendelkezés nincs és ilyet a bíróság sem mutatott ki. Nyilvánvaló, hogy a csatlakozó fellebbezés szerinti, az alperes által a fogyasztók részére a távollevők közötti jogüggyellett vonatkozó többletjogosultságok alkalmazása meghatározás egyrészt a konkrét tartalom kifejtése hiányában értelmezhetetlen, abból a fogyasztók részére az alperes által alkalmazott többletjogosultságok nem állapítható meg. Az, hogy az alperes milyen gyakorlatot folytat a fogyasztók irányába, esetlegesen milyen többletjogosultságokat alkalmaz részükre, nem képezi vizsgálat tárgyát. Az alperes által folytatott gyakorlattal ugyanis az ÁSZF tisztességtelensége nem állítható helyre, a felborult szerződési egyensúlyt

helyreállító ÁSZF rendelkezés hiányát a szerződési feltétel alkalmazója által folytatott gyakorlat nem pótolja.

[43] A felperes fellebbezése és az alperes csatlakozó fellebbezése nem megalapozott.

[44] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, nagyobb részt helytálló az abból levont jogi következtetése, döntésével a Fővárosi Ítéltábla egyetért a fellebbezésben és a csatlakozó fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alább kifejtett – részben eltérő – indokok alapján.

[45] Tévesen kifogásolja a felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást. Az alperes törvényes képviselőjének előadása és az alperes weboldala alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a bemutatóteremnek több funkciója van: áruházként, mintateremként, ügyfélszolgálatként és átvételi pontként működik (19.G.42.845/20023/14. számú jegyzőkönyv 3. oldal utolsó bekezdés, 4. oldal 4. bekezdés). Átvételi pontként való működése során a bemutatóteremben lévő csomagpontból lehet átvenni a megrendelt árut, a nagyobb termékeket adják át a munkatársak közvetlenül a megrendelőnek.

[46] A fellebbezésben kifejtettekkel szemben az elsőfokú bíróság helytállóan értelmezte az anyagi jogszabályokat, amikor elsődlegesen abból indult ki, hogy az alperesi vállalkozás webáruházként történő működése nem hagyományos, hanem a fogyasztókkal a Korm.rendelet 4. § 10. pontjának megfelelő távollévők között kötött speciális adásvételi szerződésen alapul. A távollévők között kötött fogyasztói szerződés lényeges eleme, hogy a szerződés megkötése érdekében a szerződő felek kizárólag távollévők közötti kommunikációt lehetővé tevő internetes hozzáférést biztosító eszközt alkalmaznak (Korm.rendelet 4. § 11. pont). Azonban annak is jelentősége van, hogy az alperes által folytatott tevékenység – az alperes ellenkérelmében foglalt védekezésnek megfelelően – a Kertv. 2. § 4. pontja szerinti csomagküldő kereskedelem, amelynek lényeges fogalmi eleme, ennek megfelelően jellegadó sajátossága, hogy a kereskedő a termék jellemzőit és árát feltüntető, ezáltal a vásárló számára az áru megvételére vonatkozó üzleti döntés meghozatalát lehetővé tevő kereskedelmi kommunikációt bocsátja a fogyasztó rendelkezésére, és az ilyen kereskedelmi kommunikáció alapján megrendelt terméket szállítja (szállíttatja) a fogyasztó által megjelölt címre.

[47] Az adásvétel ezen speciális esetében tehát az eladó részéről az átadás minden esetben a megrendelő által megjelölt teljesítési helyre történő szállítással jár. Még akkor is, ha a fogyasztó által megjelölt cím, kiszállítási pont az eladó székhelye vagy telephelye, mivel az eladó az általa működtetett kereskedelmi rendszer jellegéből következően – ahogyan arra az alperes is utalt a fellebbezési ellenkérelmében – nem hagyományos bolti forgalom keretében bonyolítja az adásvételt, hanem csomagküldő kereskedelem formájában. Ennélfogva az eladó székhelyén, telephelyén működtetett infrastruktúra is a csomagküldő kereskedelem része. A fentiekből következően – a fellebbezés jogi érvelésétől eltérően – az elsőfokú bíróság

helytállóan értékelte az alperes székhelyén, telephelyén történő átvételt a megrendelő által megjelölt kiszállítási ponton történő teljesítésnek.

[48] A fogyasztói szerződésben szereplő általános szerződési feltétel tisztességtelenség miatti semmissége a Ptk. 6:102. § (1) bekezdése és a 93/13/EGK irányelv 3. cikke alapján csak abban az esetben állapítható meg, ha a feltétel a fogyasztó hátrányára a jóhiszeműség követelményével ellentétben jelentős egyenlőtlenséget okoz.

[49] Megalapozottan utal a felperes fellebbezésében arra, hogy a támadott általános szerződési feltétel tisztességtelenségének megítélése során a Ptk. szabályainak értelmezésénél figyelemmel kell lenni az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) határozataira. Az EUB által a C-415/11. számú „Aziz” ügyben kifejtetteknek megfelelően az irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti, a fogyasztó kárára előidézett „jelentős egyenlőtlenség” kapcsán azt kell vizsgálni, hogy a szerződési feltétel a hatályos nemzeti jogban szabályozottnál kedvezőtlenebb jogi helyzetbe hozza-e a fogyasztót, és ha igen, akkor mennyiben. Az egyenlőtlenségnek a „jóhiszeműség követelményével ellentétben” történő előidézésével összefüggésben pedig az vizsgálandó, hogy az eladó a fogyasztóval szembeni tisztességes és méltányos eljárása esetén észszerűen elvárhatta-e, hogy a fogyasztó a feltételt egyedi tárgyalás után elfogadja.

[50] A fentiekből kiindulva az ítéltábla arra a megállapításra jutott, hogy a támadott szerződéses feltételek nem okoznak egyenlőtlenséget a felek jogviszonyában, ugyanis a Ptk. felperes által megjelölt 6:37. §-ától, 6:39. §-ától és a 6: 133. §-ától a fogyasztó hátrányára történő eltérés nem állapítható meg. Ekörben – az elsőfokú bíróság által kifejtett állásponttól eltérően – nem a webáruházi konstrukcióból származó alacsonyabb értékesítési árnak van jelentősége, hanem önmagában annak, hogy a speciális jogviszony jellegadó sajátossága kizárja az egyenlőtlenség fennállását. A csomagküldő kereskedelem, az adott kereskedelmi kommunikáció alapján online megrendelt terméknek a fogyasztó által megjelölt címen történő átadása ugyanis minden esetben – az eladó székhelyén, telephelyén történő átadás esetén is – szállítással, és értelemszerűen az azzal összefüggő szállítási díj felmerülésével jár, ahogyan arra az alperes is utalt a fellebbezési ellenkérelmében.

[51] Minderre figyelemmel, amennyiben a fogyasztó az adott terméket csomagküldő kereskedelem keretében rendeli meg, ebben az esetben azt a speciális jogviszonyra vonatkozó szabályok értelmében az általa választott teljesítési helyen kizárólag az általa fizetendő díj ellenében történő szállítással kaphatja meg. A jogviszony tekintetében tehát a Ptk.-tól való eltérés nem a teljesítés helyével összefüggő díjak viselése tárgyában valósul meg, hanem önmagában a csomagküldő kereskedelem választásával és a távollévők között kötött szerződés eredményeként létrejövő speciális jogviszony lényeges fogalmi elemeinek megvalósulásával.

[52] Mivel a fentiek szerint a támadott feltétel az adott speciális jogviszony keretei között nem okoz a fogyasztó hátrányára egyenlőtlenséget, a jóhiszeműség követelményének vizsgálata szükségtelen. Ugyanakkor nincs szükség az elsőfokú ítélet indokolásának megváltoztatására a csatlakozó fellebbezésben kifejtettek szerint sem, mert a Ptk. diszpozitív szabályaitól a fogyasztó hátrányára való eltérés a fentiek értelmében nem valósul meg, az egyenlőtlenség nem áll fenn. A csatlakozó fellebbezésben hivatkozott, a távollevők közötti jogüggyellett összefüggő többletjogosultságokat a perbeli speciális jogviszony értékelése során az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában számba vette.

[53] Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a fent kifejtett, részben eltérő indokok alapján helybenhagyta.

[54] A felperes fellebbezése és az alperes csatlakozó fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdés értelmében a felek a jogorvoslati kérelmeik tárgyában pervesztesek lettek. Másodfokú perköltséget ugyanakkor nem számítottak fel, ezért az ítéltábla arról nem határozott. A Pp. 83. § (5) bekezdése szerint a megtérítési kötelezettséggel nem érintett perköltség annak a félnek a terhén marad, akinél az felmerült. A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 48.000 forint fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

Budapest, 2025. május 28.

Dr. Buglyó Gabriella
a tanács elnöke

Dr. Sági Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Benedek Szabolcs
bíró